

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς :Τα μάτια που είδαν το Θεό

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς (Επίσκοπος Αχρίδος)

Κάποτε, μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, με κάλεσαν οι Αμερικανοί φίλοι μου να τους επισκεφτώ από την Αγγλία. Εγώ στο μεταξύ είχα πληροφορηθεί ότι ο επίσκοπος Αχρίδος Νικόλαος Βελιμίροβιτς (1881-1956) ζεί στο Σικάγο και αποφάσισα να τον επισκεφτώ, μολονότι αυτό δεν ήταν ούτε τόσο φθηνό μα ούτε και τόσο απλό.

Τηλεφώνησα στην σερβική Εκκλησία για να μάθω την διεύθυνσή του και μου είπαν ότι ο επίσκοπος έλειπε σε ταξίδι στη Ν. Υόρκη για ένα τριήμερο. Ήταν για μένα δώρο εξ ουρανού.

Συναντηθήκαμε. Εκείνος ήταν γερασμένος και καταβεβλημένος, αλλά το βλέμμα των μαύρων ματιών του διαπερνούσε τον συνομιλητή -όπως τότε στην Σερβία- μέχρι την καρδιά.

Αρχίσαμε να μιλάμε για την πορεία του κόσμου, για την Εκκλησία, τη Ρωσία...

«Σεβασμιώτατε», τον ρώτησα, «άραγε οι κακουχίες και οι στερήσεις στο στρατόπεδο συγκεντρώσεως στη ναζιστική Γερμανία κατά τον πόλεμο πνευματικά φονεύανε ή ξαναγεννούσαν τον άνθρωπο; Διότι, εγώ για παράδειγμα, γνώρισα ανθρώπους, και μάλιστα πιστούς, οι οποίοι στο στρατόπεδο δεν είχαν τη δύναμη να προσευχηθούν, επειδή όλες τους οι δυνάμεις ήταν συγκεντρωμένες στο ξεροκόμματο, στο κρεμμύδι, στο φλιτζάνι με το ζεστό νερό...»

Μού απάντησε στο στρατόπεδο γινόταν έτσι• κάθεσαι σε μία γωνιά και επαναλαμβάνεις μέσα σου• -Κύριε, εγώ είμαι γη και σποδός. Κύριε παράλαβε την ψυχή μου! Καί πάλι σε ανεβάζει ο Κύριος... Στην πραγματικότητα, θα έδινα όλη τη ζωή που μου απέμεινε, εάν αυτό ήταν δυνατόν, για μία ώρα παραμονής στο Νταχάου.

Ο επίσκοπος σήκωσε τα μάτια του και με κοίταξε ίσια στα μάτια. Εγώ δεν μπόρεσα να αντέξω εκείνο το βλέμμα. Με κοίταζαν τα μάτια του ανθρώπου που συνάντησε το Θεό πρόσωπο προς πρόσωπο...

Μού έλεγε και το εξής

-Με πλησίαζαν οι δεσμοφύλακες και ειρωνικά με ρωτούσαν•

-Πιστεύεις εσύ ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Θεός;

-Όχι, τους απαντούσα.

Τότε άρχιζαν να γελούν και να με ξαναρωτούν•

-Δηλαδή εσύ δεν πιστεύεις πλέον;

-Δεν πιστεύω πλέον, αλλά γνωρίζω, φώναζα με όλη μου τη δύναμη και κείνοι εξαγριωμένοι έφευγαν αυτοστιγμεί.

Αργότερα ξανάρχιζαν την κουβέντα και ρωτούσαν•

-Εκείνος ο Ιησούς σου ήταν γιός μιάς Εβραιοπούλας;

-Όχι, τους απαντούσα.

-Τότε τίνος γιός ήταν;

-Υιός του Θεού, τους απαντούσα και κείνοι δεν είχαν τι να μου πούν.

Ο επίσκοπος Νικόλαος ήταν στύλος της σερβικής Εκκλησίας. Τώρα, μετά την κοίμησή του, βλέπει συνεχώς το Θεό πρόσωπο προς πρόσωπο.

Μίλιτσα Ζέρνωβ

Πηγή: isagiastriados.com